

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 97/36/ES

z dne 30. junija 1997,

ki spreminja Direktivo 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 57(2) in 66 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 189b Pogodbe⁽³⁾ v luči skupnega besedila, ki ga je dne 16. aprila 1997 sprejel Spravni odbor,

(1) ker Direktiva 89/552/EGS⁽⁴⁾ vzpostavlja pravni okvir za razširjanje televizijskih programov na notranjem trgu;

(2) ker člen 26 Direktive 89/552/EGS navaja, da Komisija najpozneje ob koncu petega leta po datumu sprejema direktive Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi direktive in če je potrebno da tudi nadaljnje predloge, s katerimi bi direktivo prilagodili dogajanjem na področju razširjanja televizijskih programov;

(3) ker sta uporaba Direktive 89/552/EGS in poročilo o njeni uporabi pokazala, da je treba pojasniti nekatere opredelitve ali obveznosti držav članic, ki izhajajo iz te direktive;

(4) ker je Komisija v svojem sporočilu z dne 19. julija 1994 z naslovom "Pot Evrope v informacijsko družbo: načrt dejavnosti" poudarila pomen pravnega okvira, ki se uporablja v zvezi z vsebino avdiovizualnih storitev, ki bi pripomogel tako k zagotavljanju prostega pretoka takšnih storitev v Skupnosti kot k odzivanju na priložnosti za rast v tem sektorju, ki jih odpirajo nove tehnologije, ter obenem ne glede na način prenašanja in upoštevajoč posebno naravo avdiovizualnih programov zlasti njihov kulturni in sociološki vpliv;

(5) ker je Svet ta načrt dejavnosti pozdravil na svojem sestanku dne 28. septembra 1994 in poudaril potrebo po krepitvi konkurenčnosti evropske avdiovizualne industrije;

⁽¹⁾ UL št. C 185, 19. 7. 1995, str. 4. in UL št. C 221, 30. 7. 1996, str. 10

⁽²⁾ UL št. C 301, 13. 11. 1995, str. 35.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. februarja 1996 (UL št. C 65, 4. 3. 1996, str. 113). Skupno stališče Sveta z dne 18. julija 1996 (UL št. C 264, 11. 9. 1996, str. 52) in Odločba Evropskega parlamenta z dne 12. novembra 1996 (UL št. C 362, 2. 12. 1996, str. 56). Odločba Evropskega parlamenta z dne 10. junija 1997 in Odločba Sveta z dne 19. junija 1997.

⁽⁴⁾ UL št. L 298, 17. 10. 1989, str. 23. Direktiva, kot jo spreminja Akt o pristopu iz leta 1994.

(6) ker je Komisija izdala Zeleno knjigo o zaščiti mladoletnikov in človeškega dostojanstva v avdiovizualnih in informacijskih storitvah ter se zavezala, da bo izdala Zeleno knjigo o razvijanju kulturnih vidikov teh novih storitev;

(7) ker mora biti vsak zakonodajni okvir v zvezi z novimi avdiovizualnimi storitvami združljiv z glavnim ciljem te direktive, in to je ustvarjanje pravnega okvira za prosti pretok storitev;

(8) ker je bistvenega pomena, da države članice ukrepajo pri storitvah, sorodnih razširjanju televizijskih programov, da bi s tem preprečile vsako tako kršitev temeljnih načel, ki morajo urejati področje informacij, kot pojavljanje večjih razlik v zvezi s prostim pretokom in konkurenco;

(9) ker so predsedniki držav in vlad držav na srečanju Evropskega sveta v Essenu dne 9. in 10. decembra 1994 pozvali Komisijo, naj predstavi predlog za revizijo Direktive 89/552/EGS še pred njihovim prihodnjim srečanjem;

(10) ker se je med uporabo Direktive 89/552/EGS pokazalo, da je treba razjasniti koncept sodne pristojnosti, ki velja posebej za avdiovizualni sektor; ker je nujno, da glede na sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti merilo ustanovitve postane glavno merilo, po katerem se določi sodna pristojnost posamezne države članice;

(11) ker glede na merila, ki jih je v svoji sodbi z dne 25. julija 1991 v primeru *Factortame*⁽⁵⁾ določilo Sodišče, koncept ustanovitve pomeni dejansko opravljanje gospodarske dejavnosti za nedoločen čas s strani ustanovljenega podjetja;

(12) ker je možno, da je za ustanovitev televizijske organizacije določena vrsta praktičnih meril, kot so lokacija sedeža izvajalca storitev, kraj, kjer se običajno sprejemajo odločitve v zvezi s programsko politiko, kraj, kjer se programi, namenjeni predvajanju javnosti, dokončno pripravijo, ter kraj, kjer je večji delež delovne sile, ki je potrebna za opravljanje dejavnosti razširjanja televizijskih programov;

(13) ker je določanje vrste praktičnih meril potrebno zato, da se v obsežnem postopku določi, da je izdajatelj televizijskega programa v zvezi z opravljanjem tistih storitev, ki jih zadeva ta direktiva, pod sodno pristojnostjo le ene same države članice; vendar je glede na sodno prakso Sodišča in zato, da bi se izognili primerom, kjer gre za vrzeli glede sodne pristojnosti, ustrezno uporabiti merilo ustanovitve v smislu člena 52 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členov, ki mu sledijo, kot dokončno merilo za ugotavljanje sodne pristojnosti države članice;

(14) ker je Sodišče vseskozi vztrajalo pri tem⁽⁶⁾, da država članica obdrži pravico do ukrepanja proti televizijski organizaciji, ki je ustanovljena v drugi državi članici, a usmerja vse ali večji del svojih dejavnosti na ozemlje prve države članice, če je bila izbira kraja ustanovitve napravljena zaradi izogibanja zakonodaji, ki bi se uporabljala za organizacijo v primeru, če bi le-ta bila ustanovljena na ozemlju prve države članice;

⁽⁵⁾ Primer C-221/89, *Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd. and Others*, (1991), ECR I-3905, 20. odstavek.

⁽⁶⁾ Glej zlasti sodbe v zvezi s Primerom 33/74, *Van Binsbergen v. Bestuur van de Bedrijfsvereniging*, (1974) ECR 1299 in s Primerom C-23/93, *TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media*, (1994) ECR I-4795.

(15) ker člen F(2) Pogodbe o Evropski uniji določa, da mora Unija spoštovati temeljne pravice, ki jih zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin kot splošna načela prava Skupnosti; ker mora biti vsakršen ukrep, ki je namenjen omejevanju sprejema in/ali začasni prekinitvi prenašanja televizijskih oddaj, ki je sprejet po členu 2a Direktive 89/552/EGS, kakor jo spreminja ta direktiva, v skladu s takšnimi načeli;

(16) ker je nujno zagotoviti učinkovito uporabo določb Direktive 89/552/EGS, kakor jo spreminja ta direktiva, po vsej Skupnosti, da bi tako ohranili svobodno in lojalno konkurenco med podjetji znotraj iste industrije;

(17) ker morajo biti neposredno prizadete tretje osebe, vključno z državljani drugih držav članic, v skladu z nacionalno zakonodajo sposobne uveljavljati svoje pravice pred pristojnimi sodnimi in drugimi organi države članice, pod katere sodno pristojnostjo je tista televizijska organizacija, ki morebiti ne izpolnjuje obveznosti iz nacionalnih predpisov, ki izhajajo iz uporabe Direktive 89/552/EGS, kakor jo spreminja ta direktiva;

(18) ker je bistvenega pomena, da države članice lahko sprejmejo ukrepe, s katerimi bi zaščitile pravico do obveščenosti in širši javnosti zagotovile dostop do televizijskega spremljanja nacionalnih in nenacionalnih dogodkov velikega družbenega pomena, kot so denimo olimpijske igre, nogometni svetovni pokal in evropsko nogometno prvenstvo; ker si države članice v ta namen ohranjajo pravico do sprejemanja ukrepov, skladnih s pravom Skupnosti, ki so namenjeni reguliranju izvrševanja ekskluzivnih pravic televizijskega razširjanja takšnih dogodkov s strani izdajateljev televizijskih programov pod njihovo sodno pristojnostjo;

(19) ker je treba zato, da bi se izognili morebitnim pravnim nejasnostim in tržnemu izkrivljanju ter uredili prosti pretok televizijskih storitev, sprejeti dogovore v okviru Skupnosti, pri čemer je treba upoštevati potrebo po preprečevanju možnosti, da bi obšli nacionalne ukrepe za zaščito zakonitih splošnih interesov;

(20) ker je še zlasti ustrezno, da se v tej direktivi oblikujejo določbe v zvezi z izvrševanjem ekskluzivnih pravic televizijskega razširjanja, ki so jih izdajatelji televizijskih programov morda kupili v zvezi z dogodki, ki jim pripisujemo velik družbeni pomen, v državi članici, ki nima sodne pristojnosti nad temi izdajatelji, in ker je zato, da bi preprečili špekulativni nakup pravic zaradi izogibanja nacionalnim ukrepom, nujno, da se te določbe uporabljajo za pogodbe sklenjene po objavi te direktive, ki se nanašajo na dogodke, organizirane po datumu izvedbe, in ker, kadar so pogodbe, sklenjene pred datumom objave te direktive obnovljene, potem takšne pogodbe veljajo za nove pogodbe;

(21) ker morajo za namene te direktive dogodki velikega družbenega pomena ustrezati določenim merilom, pomeni da morajo biti izjemni dogodki, ki so predmet zanimanja širše javnosti v Evropski uniji ali v neki državi članici ali v pomembnem sestavnem delu neke države članice in jih vnaprej organizira prireditelj, ki je pravno upravičen prodajati pravice, ki iz takšne prireditve izhajajo;

(22) ker za namene te direktive "brezplačna televizija" pomeni razširjanje programov po javnem ali komercialnem kanalu, ki so javnosti dostopni brez dodatnega plačila k že obstoječim načinom financiranja televizijskih organizacij, ki prevladuje v posamezni državi članici (kot so televizijska naročnina in/ali osnovna priključnina na kabelsko omrežje);

(23) ker imajo države članice proste roke pri sprejemanju katerih koli ukrepov, ki se jim zdijo primerni v zvezi z izdajatelji televizijskih programov, ki prihajajo iz tretjih držav in ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 2 Direktive 89/552/EGS, kakor jo spreminja ta direktiva, če so skladni s pravom Skupnosti in z mednarodnimi obveznostmi Skupnosti;

(24) ker zato, da bi odstranili ovire, ki izhajajo iz razlik med nacionalnimi zakonodajami v zvezi s spodbujanjem evropskih del, Direktiva 89/552/EGS, kakor jo spreminja ta direktiva, vsebuje določbe, ki so namenjene uskladitvi takšnih zakonodaj; ker morajo te določbe, ki na splošno spodbujajo liberalizacijo trgovine, vsebovati klavzule, namenjene usklajevanju konkurenčnih pogojev;

(25) ker poleg tega člen 128 (4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti od Skupnosti zahteva, da pri svoji dejavnosti na podlagi drugih določb Pogodbe upošteva tudi kulturne vidike;

(26) ker Zelena knjiga o Možnosti strategije za krepitev evropske programske industrije v kontekstu avdiovizualne politike Evropske unije, ki jo je Komisija sprejela 7. aprila 1994, med drugim v ospredje postavlja tudi ukrepe za spodbujanje evropskih del, da bi se tako omenjeni sektor še naprej razvijal; ker je bil program MEDIA II, ki je namenjen spodbujanju izobraževanja, razvoja in distribucije v avdiovizualnem sektorju, sestavljen tudi z namenom, da se razvija produkcija evropskih del; ker je Komisija predlagala, naj bi produkcijo evropskih del spodbujal tudi mehanizem Skupnosti, kakršen je denimo Jamstveni sklad;

(27) ker je treba televizijske organizacije, programske oblikovalce, producente, avtorje in druge strokovnjake spodbujati k razvijanju še podrobnejših konceptov in strategij, usmerjenih v razvijanje evropskih avdiovizualnih igranih filmov, ki so namenjeni mednarodni publiki;

(28) ker je treba poleg upoštevanih dejstev, navedenih zgoraj, nujno ustvariti pogoje za krepitev konkurence znotraj programske industrije; ker je iz obvestil o uporabi členov 4 in 5 Direktive 89/552/EGS, ki ju je Komisija v skladu s členom 4(3) te direktive sprejela 3. marca 1994 in 15. julija 1996, mogoče skleniti, da ukrepi za spodbujanje evropskih del sicer lahko prispevajo k takšnemu izboljšanju, a je treba v zvezi z njimi upoštevati dogajanja na področju razširjanja televizijskih programov;

(29) ker za kanale, ki v celoti razširjajo programske vsebine v jeziku, ki ni jezik držav članic, ne veljajo določbe členov 4 in 5; ker kljub temu v primeru, da takšen jezik ali jeziki predstavljajo večji delež, toda ne celotnega oddajnega časa kanala, določbe členov 4 in 5 za takšen delež oddajnega časa ne veljajo;

(30) ker je treba deleže evropskih del doseči z upoštevanjem ekonomskih danosti; ker je zaradi tega nujen sistem postopnega doseganja tega cilja;

(31) ker je zaradi spodbujanja produkcije evropskih del nujno, da Skupnost ob upoštevanju tako avdiovizualne zmogljivosti posamezne države članice kot potrebe po varovanju manj govorjenih jezikov Evropske unije spodbuja neodvisne producente; ker morajo države članice pri opredeljevanju pojma "neodvisni producent" ustrezno upoštevati merila, kot so lastništvo produkcijske družbe, obseg programov, posredovanih istemu izdajatelju televizijskih programov in lastništvo prenesenih avtorskih pravic;

(32) ker je vprašanje posebnega časovnega okvira za vsako vrsto prikazovanja filmskih del na televiziji v prvi vrsti zadeva, ki jo je treba urediti s pogodbami med zainteresiranimi strankami ali strokovnjaki, ki jih to zadeva;

(33) ker za reklamiranje zdravil za humano uporabo veljajo določbe Direktive 92/28/EGS⁽⁷⁾;

(34) ker se dnevnega oddajnega časa, odmerjenega bodisi napovedim, ki jih izdajatelj televizijskega programa opravlja v zvezi s svojimi lastnimi oddajami in pomožnimi proizvodi, ki izhajajo neposredno iz njih, bodisi javnim napovedim in dobrodelnim pozivom, ki se oddajajo brezplačno, ne sme vključiti v največje obsege dnevnega ali urnega oddajnega časa, ki se sme nameniti oglaševanju in televizijski prodaji;

(35) ker se zaradi preprečevanja izkrivljanja konkurence to odstopanje omejuje le na napovedi v zvezi s proizvodi, ki ustrezajo dvema pogojema, t. j., da so hkrati pomožni in da neposredno izhajajo iz zadevnih oddaj; ker se izraz pomožni nanaša na proizvode, ki so posebej namenjeni temu, da gledalcem omogočijo vse koristi od takšnih programskih vsebin ali interakcijo z njimi;

(36) ker je glede na razvoj televizijske prodaje, ki za operaterje na splošno velja za ekonomsko pomembno dejavnost in v resnici predstavlja tržišče za blago in storitve znotraj Skupnosti, bistvenega pomena, da se z uveljavljanjem ustreznih standardov v zvezi z obliko in vsebino takšnih programov spremenijo pravila o oddajnem času in da se zagotovi visoka raven varstva potrošnikov;

(37) ker je za pristojne nacionalne organe pomembno, da so pri spremljanju izvajanja ustreznih določb pri kanalih, ki niso namenjeni izključno televizijski prodaji, sposobni razlikovati med oddajnim časom, namenjenim vložkom televizijske prodaje, oglaševalnim vložkom in drugim oblikam oglaševanja na eni strani, ter oddajnim časom, namenjenim izložbenim oknom televizijske prodaje na drugi; ker je torej nujno in zadostno, da je vsako izložbeno okno jasno označeno z optičnimi in akustičnimi sredstvi vsaj na svojem začetku in koncu;

(38) ker Direktiva 89/552/EGS, kot jo spreminja ta direktiva, velja za kanale, ki so namenjeni izključno televizijski prodaji ali samopromociji in ki ne obsegajo običajnih programskih elementov, kot so poročila, športne prireditve, filmi, dokumentarci ali drame, zgolj za namene teh direktiv in ne vpliva na vključevanje takšnih kanalov v sklop drugih instrumentov Skupnosti;

(39) ker je treba nujno pojasniti, da so samopromocijske dejavnosti posebna oblika oglaševanja, v katerem izdajatelj televizijskega programa promovira svoje lastne proizvode, storitve, programske vsebine ali kanale; ker je treba zlasti napovednike, ki jih sestavljajo odlomki iz programa, obravnavati kot program; ker je samopromocija nov in razmeroma nepoznan pojav in bo treba zato določbam, ki jo zadevajo, v prihodnjih preverjanjih te direktive posvečati posebno pozornost;

(40) ker je treba nujno pojasniti pravila za zaščito telesnega, duševnega in moralnega razvoja mladoletnikov; ker mora jasno razločevanje med programskimi vsebinami, za katere velja brezpogojna prepoved, in tistimi, ki jih je možno dovoliti pod pogojem, da se uporabijo

⁽⁷⁾ UL št. L 113, 30. 4. 1992, str. 13

ustrezna tehnična sredstva, zadostiti skrbi za javni interes, ki so jo izrazile države članice in Skupnost;

(41) ker nobena od določb te direktive, ki zadevajo zaščito mladoletnikov in javnega reda, ne zahteva, da je treba zadevne ukrepe nujno izvajati po predhodnem nadzoru televizijskih programov;

(42) ker mora raziskava, ki bi jo Komisija opravila v povezavi s pristojnimi organi države članice in ki bi zadevala možne prednosti in pomanjkljivosti nadaljnjih ukrepov, namenjenih omogočanju nadzora nad programskimi vsebinami, ki jih mladoletniki smejo gledati, glede staršev ali skrbnikov med drugim upoštevati naslednje:

- zahteve po tem, da morajo biti novi televizijski sprejemniki opremljeni s tehnično napravo, s katero lahko starši ali skrbniki izločijo določene programske vsebine,

- vzpostavitev primernih sistemov gledanosti,

- krepitev politike gledanja televizije v družinskem krogu ter drugih ukrepov, namenjenih izobraževanju in ozaveščanju,

- upoštevanje izkušenj, pridobljenih na tem področju v Evropi in drugod, ter stališč zainteresiranih strani, kakor so izdajatelji televizijskih programov, producenti, pedagogi, medijski strokovnjaki in ustrezna združenja,

da bi na ta način, po potrebi še pred rokom, določenim v členu 26, dali ustrezne predloge za zakonodajne ali druge ukrepe;

(43) ker je primerno spremeniti Direktivo 89/552/EGS, da bi fizičnim ali pravnim osebam, katerih dejavnosti vključujejo izdelavo ali prodajo zdravil ali zdravljenja, ki jih je mogoče dobiti samo na recept, omogočili sponzoriranje televizijskih programov, če se takšno sponzorstvo ne izogiba prepovedi televizijskega oglaševanja zdravil ali zdravljenja, ki jih je mogoče dobiti samo na recept;

(44) ker je bil pristop iz Direktive 89/552/EGS in v tej direktivi prilagojen tako, da bi z njim dosegli bistveno uskladitev, ki je nujna in zadostna za zagotavljanje prostega pretoka televizijskih programov v Skupnosti; ker imajo države članice še naprej proste roke pri tem, da za izdajatelje televizijskih programov določijo natančnejša ali strožja pravila na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, vključno in med drugim s pravili za doseganje ciljev jezikovne politike, zaščite javnega interesa glede na vlogo televizije, ki jo ima kot posredovalka informacij in izobraževalnih, kulturnih in razvedrilnih vsebin, potrebe po varovanju pluralnosti v informacijski industriji in medijih, ter varovanje konkurence, ki naj bi preprečevalo zlorabo prevladujočih položajev oziroma ustvarjanje ali krepitev prevladujočih položajev, ki nastanejo z združevanjem, sklepanjem sporazumov, prevzemi ali podobnimi spodbudami; ker morajo biti takšna pravila skladna s pravom Skupnosti;

(45) ker je cilj spodbujanja evropske avdiovizualne produkcije v državah članicah možno zasledovati v okviru organizacije njihovih javnih televizijskih servisov, med drugim z opredelitvijo poslanstva v zvezi z uresničevanjem javnega interesa nekaterih televizijskih organizacij, vključno z njihovo obveznostjo, da pomembno prispevajo k investiranju v evropsko produkcijo;

(46) ker člen B Pogodbe o Evropski uniji navaja, da je eden od ciljev, ki si jih Unija zastavlja, polno upoštevanje pravnega reda Evropske unije,

SPREJELA TO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 89/552/EGS se spremeni kot sledi:

1. V členu 1:

(a) vstavi se naslednja nova točka (b):

"(b) "izdajatelj televizijskega programa" pomeni fizično ali pravno osebo, ki je uredniško odgovorna za sestavo televizijskih programov v smislu točke (a) in ki te programe prenaša ali jih zanj prenašajo tretje osebe;"

(b) prejšnja točka (b) postane točka (c) in se glasi kot sledi:

"(c) "televizijsko oglaševanje" pomeni vsako obliko obvestila, ki ga javno ali zasebno podjetje oddaja bodisi za plačilo ali podobno nadomestilo bodisi v samopromocijske namene in ki zadeva trgovino, poslovno dejavnost, obrt ali stroko in je namenjena spodbujanju preskrbe z blagom in storitvami, vključno z nepremičninami ali pravicami in obveznostmi, za plačilo;"

(c) prejšnji točki (c) in (d) postaneta točki (d) in (e);

(d) doda se naslednja točka:

"(f) "televizijska prodaja" pomeni neposredne ponudbe, ki se javnosti predvajajo zaradi spodbujanja preskrbe z blagom ali storitvami, vključno z nepremičninami ali pravicami in dolžnostmi, za plačilo.";

2. Člen 2 se nadomesti z naslednjim:

Člen 2

1. Vsaka država članica zagotovi, da so vse televizijske programske vsebine, ki jih oddajajo izdajatelji televizijskih programov pod njeno sodno pristojnostjo, skladne s pravili sistema zakonov, ki se uporabljajo za programe, namenjene javnosti v tej državi članici.

2. Za namene te direktive so izdajatelji pod sodno pristojnostjo države članice:

- izdajatelji televizijskih programov, ki so ustanovljeni v tej državi članici v skladu z odstavkom 3;

- izdajatelji televizijskih programov, za katere se uporablja odstavek 4.

3. Za namene te direktive se šteje, da je izdajatelj televizijskega programa ustanovljen v določeni državi članici, kadar:

(a) ima svoj sedež v tej državi članici in se uredniške odločitve v zvezi s programskimi shemami sprejemajo v tej državi članici;

(b) če ima svoj sedež v eni državi članici, uredniške odločitve v zvezi s programskimi shemami pa se sprejemajo v drugi državi članici, se šteje, da je izdajatelj televizijskega programa ustanovljen v tisti državi članici, v kateri dela pretežni del delovne sile, ki je potrebna za opravljanje dejavnosti razširjanja televizijskega programa; če večji delež delovne sile, ki je potrebna za opravljanje dejavnosti razširjanja televizijskega programa, dela v obeh državah članicah, se šteje, da je izdajatelj televizijskega programa ustanovljen v tisti državi članici, v kateri ima svoj sedež; če večji delež delovne sile, ki je potrebna za opravljanje dejavnosti razširjanja televizijskega programa, ne dela v nobeni od držav članic, se šteje, da je izdajatelj televizijskega programa ustanovljen v tisti državi članici, v kateri je začel razširjati program v skladu s pravnim redom te države članice, če vzdržuje trdno in učinkovito povezavo z gospodarstvom te države članice;

(c) če ima izdajatelj televizijskega programa svoj sedež v eni državi članici, uredniške odločitve v zvezi s programskimi shemami pa se sprejemajo v tretji državi ali obratno, se šteje, da je izdajatelj televizijskega programa ustanovljen v zadevni državi članici, če večji delež delovne sile, ki je potrebna za opravljanje dejavnosti razširjanja televizijskega programa, dela v tej državi članici.

4. Šteje se, da izdajatelji televizijskih programov, za katere se določbe odstavka 3 ne uporabljajo, spadajo pod sodno pristojnost države članice v naslednjih primerih:

(a) uporabljajo frekvenco, ki jo daje na voljo ta država članica;

(b) čeprav ne uporabljajo frekvence, ki jo daje na voljo ta država članica, uporabljajo satelitsko zmogljivost, ki pripada tej državi članici;

(c) čeprav ne uporabljajo niti frekvence, ki jo daje na voljo ta država članica, niti satelitske zmogljivosti, ki ji pripada, pa uporabljajo satelitsko priključitev, ki je v tej državi članici.

5. Če vprašanja sodne pristojnosti države članice ni mogoče določiti v skladu z odstavkoma 3 in 4, spada izdajatelj televizijskega programa pod sodno pristojnost tiste države, v kateri je ustanovljen v smislu člena 52 in naslednjih členov Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

6. Ta direktiva se ne uporablja za programe, ki so namenjeni izključno sprejemu v tretjih državah in ki jih javnost v eni ali več državah članicah posredno ali neposredno ne sprejema.";

3. vstavi se naslednji člen:

"Člen 2a

1. Države članice zagotovijo svobodo sprejemanja televizijskih programov iz drugih držav članic in ne omejujejo njihovega prenašanja na svojem ozemlju iz razlogov, ki spadajo na področja, ki jih usklajuje ta direktiva.

2. Države članice smejo začasno odstopati od odstavka 1, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) televizijski program, ki prihaja iz druge države članice, očitno, resno in huje krši člen 22 (1) ali (2) in/ali člen 22a;

(b) v zadnjih 12 mesecih je izdajatelj televizijskega programa določbo (določbe) iz točke (a) kršil vsaj še v dveh primerih;

(c) zadevna država članica je izdajatelja televizijskega programa in Komisijo pisno obvestila o domnevnih kršitvah in o ukrepih, ki jih namerava sprejeti, če se takšna kršitev ponovi;

(d) posvetovanja z državo članico, ki oddaja, in s Komisijo se v 15 dneh od obvestila iz točke (c) niso končala z mirno poravnavo, domnevna kršitev pa ostaja.

Komisija v dveh mesecih po tem, ko so jo države članice obvestile o sprejetih ukrepih, odloči, ali so ti ukrepi skladni s pravom Skupnosti. Če Komisija odloči, da niso, bo morala država članica nemudoma opustiti zadevne ukrepe.

3. Odstavek 2 ne vpliva na noben postopek, pravno sredstvo ali sankcijo, ki se uporablja za zadevne kršitve v državi članici, pod katere sodno pristojnostjo je zadevni izdajatelj televizijskega programa.";

4. Člen 3 se nadomesti kot sledi:

‘Člen 3

1. Države članice lahko od izdajateljev televizijskih programov pod njihovo sodno pristojnostjo zahtevajo, da na področjih, ki jih ureja ta direktiva, izpolnjujejo natančnejša in strožja pravila.

2. Države članice lahko v okviru svoje zakonodaje z ustreznimi sredstvi zagotovijo, da izdajatelji televizijskih programov pod njihovo sodno pristojnostjo učinkovito izpolnjujejo določbe te direktive.

3. Ukrepi obsegajo ustrezne postopke, s katerimi se lahko neposredno prizadete tretje osebe, vključno z državljani drugih držav članic, pritožijo na pristojne sodne ali druge organe in zahtevajo dejansko izpolnjevanje nacionalnih predpisov.

Člen 3a

1. Vsaka država članica sme sprejeti ukrepe v skladu s pravom Skupnosti, s katerimi zagotovi, da izdajatelji televizijskih programov pod njeno sodno pristojnostjo ne razširjajo tistih dogodkov, ki v tej državi članici veljajo za dogodke velikega družbenega pomena, na ekskluzivni osnovi, s čimer bi večji delež javnosti v tej državi članici prikrajšali za možnost spremljanja takšnih dogodkov prek neposrednega prenosa ali prek poznejšega prenosa na brezplačni televiziji. Če stori tako, mora zadevna država članica sestaviti seznam določenih

nacionalnih ali drugih dogodkov, ki zanje veljajo kot dogodki velikega družbenega pomena. To stori jasno in pregledno ter pravočasno in učinkovito. Pri tem zadevna država članica določi tudi to, ali morajo biti takšni dogodki dostopni v celotnem ali delnem neposrednem prenosu, ali v primerih, ko je to potrebno ali primerno iz objektivnih razlogov javnega interesa, v celotnem ali delnem poznejšem prenosu.

2. Države članice Komisijo takoj obvestijo o vsakem ukrepu, ki so ga ali ga bodo sprejele v skladu z odstavkom 1. Komisija v treh letih od dneva obvestila preveri, ali so takšni ukrepi skladni s pravom Skupnosti in o njih obvesti druge države članice. Komisija zaprosi za mnenje odbora, ki je bil ustanovljen v skladu s členom 23a. Sprejete ukrepe takoj objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, najmanj enkrat letno pa objavi tudi konsolidirani seznam ukrepov, ki so jih sprejele države članice.

3. Države članice z ustreznimi sredstvi v skladu s svojimi zakonodajami zagotovijo, da izdajatelji televizijskih programov pod njihovo sodno pristojnostjo ne izvajajo ekskluzivnih pravic, ki so jih ti izdajatelji televizijskih programov kupili po datumu objave te direktive, s čimer bi večji delež javnosti v drugi državi članici prikrajšali za možnost spremljanja dogodkov, ki jih je ta druga država članica določila v skladu s predhodnimi odstavki, bodisi v celotnem ali delnem neposrednem prenosu bodisi v primerih, ko je to potrebno ali primerno iz objektivnih razlogov javnega interesa, v celotnem ali delnem poznejšem prenosu na brezplačni televiziji, kar je ta druga država določila v skladu z odstavkom 1.";

5. v členu 4(1) se besede "in storitvam teleteksta" nadomestijo z besedami ", storitvam teleteksta in televizijski prodaji";

6. v členu 5 se besede "in storitvam teleteksta" nadomestijo z besedami ", storitvam teleteksta in televizijski prodaji";

7. Člen 6 se spremeni kot sledi:

(a) odstavek 1(a) se nadomesti kot sledi:

"(a) dela z izvorom iz držav članic;"

(b) odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

"Uporaba določb (b) in (c) je odvisna od del z izvorom iz držav članic, za katera ne veljajo diskriminacijski ukrepi v zadevnih tretjih državah.";

(c) odstavek 3 se nadomesti kot sledi:

"3. Dela iz odstavka 1(c) so dela, ki jih izključno ali v koprodukciji s producenti, ki so ustanovljeni v eni ali več državah članicah, ustvarijo producenti, ki so ustanovljeni v eni ali več evropskih tretjih državah, s katerimi je Skupnost sklenila sporazume na področju avdiovizualnega sektorja, če takšna dela ustvarijo zlasti avtorji in sodelavci, stanujoči v eni ali več evropskih državah.";

(d) odstavek 4 postane odstavek 5 in vstavi se naslednji odstavek:

"4. Dela, ki niso evropska dela v smislu odstavka 1, ampak so dela, ki so nastala v okviru dvostranskih koprodukcijskih pogodb, sklenjenih med državami članicami in tretjimi državami, se štejejo za evropska dela takrat, kadar koproducenti iz Skupnosti prispevajo večinski delež skupnih stroškov produkcije in kadar produkcije ne nadzira eden ali več producentov, ki so ustanovljeni zunaj ozemlja držav članic.";

(e) v novem odstavku 5 se izraz "odstavka 1" nadomesti z izrazom "odstavkov 1 in 4";

8. Člen 7 se nadomesti kot sledi:

"Člen 7

Države članice zagotovijo, da izdajatelji televizijskih programov pod njihovo sodno pristojnostjo filmskih del ne predvajajo zunaj terminov, dogovorjenih z imetniki pravic.";

9. Člen 8 se črta;

10. Člen 9 se nadomesti kot sledi:

"Člen 9

To poglavje se ne uporablja za izdajatelje televizijskih programov, ki so namenjeni lokalnim občinstvom in ki niso del nacionalne mreže.";

11. Naslov poglavja IV se nadomesti kot sledi:

"Televizijsko oglaševanje, sponzorstvo in televizijska prodaja".

12. Člen 10 se nadomesti kot sledi:

"Člen 10

1. Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja morata biti jasno razpoznavna kot takšna in morata biti z optičnimi oziroma akustičnimi sredstvi povsem ločena od drugih delov programske sheme.

2. Izolirani oglaševalni vložki in vložki televizijske prodaje morajo ostati izjema.

3. Oglaševanje in televizijska prodaja ne smeta uporabljati tehnik, ki vplivajo na podzavest.

4. Prikrito oglaševanje in prikrita televizijska prodaja sta prepovedana.";

13. Člen 11 se nadomesti kot sledi:

"Člen 11

1. Oglasi in vložki televizijske prodaje se vstavljajo med posamezne oddaje. Če so pogoji iz členov 2 do 5 izpolnjeni, smejo biti oglasi in vložki televizijske prodaje vstavljeni tudi v oddaje, vendar tako, da se ob upoštevanju naravnih premorov ter trajanja in narave oddaj ne posega niti v njihovo celovitost in pomen niti v pravice imetnikov pravic.

2. Pri oddajah, sestavljenih iz samostojnih delov, ali pri športnih in drugih podobno strukturiranih dogodkih in prireditvah, ki vsebujejo presledke, se oglasi in vložki televizijske prodaje predvajajo le med posameznimi deli ali v presledkih.

3. Predvajanje avdiovizualnih del, kot so igrani filmi in televizijski filmi (pri čemer so izvzete nadaljevanke, nanizanke, lažje zabavne oddaje in dokumentarci), ki trajajo več kot 45 minut, se sme prekiniti samo enkrat v vsakem trajanju 45 minut. Nadaljnja prekinitev je dovoljena samo v primeru, če delo traja vsaj 20 minut dlje od dveh ali več polnih trajanj 45 minut.

4. Kadar oglasi in vložki televizijske prodaje prekinjajo oddaje, ki niso vključene v odstavku 2, mora med vsakim naslednjim oglaševalskim premorom preteči najmanj 20 minut oddaje.

5. Oglasi in vložki televizijske prodaje se ne predvajajo v prenosih verskih obredov. Poročil in aktualnoinformativnih oddaj, dokumentarcev, verskih in otroških oddaj, ki trajajo manj kot 30 minut, se ne prekinja z oglasi ali vložki televizijske prodaje. Če takšne oddaje trajajo 30 minut ali več, zanje veljajo določbe prejšnjih členov.";

14. V členu 12 se uvodne besede nadomestijo z naslednjimi besedami:

"Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja ne smeta:";

15. Člen 13 se nadomesti kot sledi:

"Člen 13

Vse oblike televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje cigaret in drugih tobačnih proizvodov so prepovedane.";

16. V členu 14 sedanje besedilo postane odstavek 1, naslednji odstavek pa se doda:

"2. Televizijska prodaja medicinskih proizvodov, za katere velja dovoljenje za trženje v smislu direktive Sveta 65/65/EGS z dne 26. januarja 1965 o približevanju zakonov in drugih predpisov o medicinskih proizvodih (*), ter televizijska prodaja storitev zdravljenja sta prepovedana.

(*) UL št. 22, 9.2. 1965, str. 369. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 93/39/EGS (UL št. L 214, 24. 8. 1993, str. 22).";

17. V členu 15 se uvodne besede nadomestijo kot sledi:

"Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja alkoholnih pijač morata izpolnjevati naslednja merila:";

18. V členu 16 sedanje besedilo postane odstavek 1, naslednji odstavek pa se doda:

"2. Televizijska prodaja mora izpolnjevati zahteve iz odstavka 1 in poleg tega ne sme spodbujati mladoletnikov k sklepanju pogodb za prodajo ali najem blaga ali storitev.";

19. Člen 17 se spremeni kot sledi:

(a) odstavek 2 se nadomesti kot sledi:

"2. Televizijskih programov ne smejo sponzorirati podjetja, katerih glavna dejavnost je izdelava ali prodaja cigaret in drugih tobačnih izdelkov.";

(b) odstavek 3 postane odstavek 4, naslednji odstavek pa se vstavi:

"3. Sponzorstvo televizijskih programov s strani podjetij, katerih dejavnosti vključujejo izdelavo ali prodajo zdravil in zdravljenja, sme reklamirati ime ali podobo podjetja, ne sme pa reklamirati določenih zdravil ali zdravljenj, ki jih je mogoče dobiti le na recept v državi članici, pod katere sodno pristojnostjo je izdajatelj televizijskega programa.";

20. Člen 18 se nadomesti:

"Člen 18

1. Delež oddajnega časa, namenjenega vložkom televizijske prodaje, oglaševalnim vložkom in drugim oblikam oglaševanja, pri čemer so izvzeta izložbena okna televizijske prodaje v smislu člena 18a, ne sme presegati 20 % dnevnega oddajnega časa. Oddajni čas za oglaševalne vložke ne sme presegati 15 % dnevnega oddajnega časa.

2. Delež oglaševalnih vložkov in vložkov televizijske prodaje v eni uri ne sme presegati 20 %.

3. Za namene tega člena oglaševanje ne vključuje:

- napovedi, ki jih izdajatelj televizijskega programa opravlja v zvezi s svojimi lastnimi programskimi vsebinami ali pomožnimi proizvodi, ki izhajajo neposredno iz njih;

- javnih napovedi in dobrodelnih pozivov, ki se razširjajo brezplačno.";

21. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 18a

1. Izložbena okna, namenjena televizijski prodaji, ki se predvajajo po kanalu, ki ni namenjen izključno televizijski prodaji, morajo neprekinjeno trajati najmanj 15 minut.

2. Največje število oken na dan je osem. Njihovo skupno trajanje ne sme presegati tri ure na dan. Z optičnimi in akustični sredstvi morajo biti jasno označena kot izložbena okna televizijske prodaje.";

22. Člen 19 se nadomesti:

"Člen 19

Poglavja I, II, IV, V, VI, VIa in VII se smiselno uporabljajo za kanale, ki so namenjeni izključno televizijski prodaji. Oglaševanje na takšnih kanalih je dovoljeno v dnevnih mejah, določenih v členu 18(1). Člen 18(2) se ne uporablja.";

23. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 19a

Poglavja I, II, IV, V, VI, VIa in VII se smiselno uporabljajo za kanale, ki so namenjeni izključno samopromociji. Druge oblike oglaševanja na takšnih kanalih so dovoljene v mejah, določenih v členu 18(1) in (2). Zlasti za to določbo velja pregled, ki ga določa člen 26.";

24. Člen 20 se nadomesti:

"Člen 20

Ne glede na člen 3 smejo države članice s potrebnim upoštevanjem prava Skupnosti določiti pogoje, drugačne od tistih, določenih v členu 11(2) do (5) ter členih 18 in 18a o izdajateljih televizijskih programov, ki so namenjeni le nacionalnemu ozemlju in ki jih občinstvo ne more sprejemati posredno ali neposredno v eni ali več drugih državah članicah.";

25. Člen 21 se črta.

26. Naslov poglavja V se nadomesti kot sledi:

"Zaščita mladoletnikov in javnega reda";

27. Člen 22 se nadomesti kot sledi:

"Člen 22

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da programi izdajateljev televizijskih programov pod njihovo sodno pristojnostjo ne vključujejo nobenih vsebin, ki bi resno škodovala telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju mladoletnikov, zlasti takšnih vsebin, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno nasilje.

2. Ukrep, določen v odstavku 1, velja tudi za druge programske vsebine, ki bi utegnile škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju mladoletnikov, razen kadar se z izbranim časom razširjanja ali s tehničnimi sredstvi zagotovi, da mladoletniki na območju prenosa v normalnih razmerah ne bodo videli ali slišali takšnih vsebin.

3. Države članice tudi vselej, kadar se takšne oddaje prenašajo v nekodirani obliki, zagotovijo, da je pred njimi akustično opozorilo ali da so ves čas trajanja označene z vizualnim simbolom.";

28. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 22a

Države članice zagotovijo, da programske vsebine ne vsebujejo nobenega spodbujanja k sovraštvu na podlagi rase, spola, veroizpovedi ali narodnosti.";

29. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 22b

1. Komisija v poročilu iz člena 26 nameni poseben pomen uporabi tega poglavja.

2. Komisija v enem letu od objave te direktive opravi v povezavi s pristojnimi organi države članice raziskavo možnih prednosti in pomanjkljivosti nadaljnjih ukrepov, da bi tako omogočila nadzor staršev ali skrbnikov nad programskimi vsebinami, ki jih mladoletniki smejo gledati. Ta študija mora med drugim upoštevati naslednje:

- zahteva po tem, da morajo biti novi televizijski sprejemniki opremljeni s tehnično napravo, s katero lahko starši ali skrbniki izločijo določene programske vsebine,

- vzpostavitev primernih sistemov gledanosti,

- krepitev politike gledanja televizije v družinskem krogu ter drugih ukrepov, namenjenih izobraževanju in ozaveščanju,

- upoštevanje izkušenj, pridobljenih na tem področju v Evropi in drugod, ter stališč zainteresiranih strani, kot so izdajatelji televizijskih programov, producenti, pedagogi, medijski strokovnjaki in ustezna združenja.";

30. Člen 23 (1) se nadomesti kot sledi:

"1. Brez vpliva na druge predpise, ki so jih države članice sprejele na podlagi civilnega, upravnega ali kazenskega prava, mora imeti vsaka fizična ali pravna oseba, ne glede na njeno državljanstvo, katere zakoniti interesi, zlasti ugled in dobro ime, so bili oškodovani z navedbo neresničnih dejstev na televizijskem programu, na voljo pravico do odgovora oziroma enakovredna pravna sredstva. Države članice zagotovijo, da dejanskega izvajanja pravice do odgovora ali enakovrednih pravnih sredstev ne ovirajo nerazumni pogoji. Odgovor se predvaja v razumnem časovnem obdobju po tem, ko je bila zahteva zanj utemeljena, ter v terminu in na način, ki ustreza oddaji, na katero se zahteva nanaša.";

31. Po členu 23 se vstavi naslednje novo poglavje VIa:

"POGLAVJE VI a

Odbor za stike

Člen 23a

1. Pod pokroviteljstvom Komisije se ustanovi odbor za stike. Sestavljajo ga predstavniki pristojnih organov držav članic. Predseduje mu predstavnik Komisije, sestaja pa se bodisi na njegovo pobudo ali na željo delegacije države članice.

2. Naloge tega odbora so:

(a) spodbujanje učinkovitega izvajanja te direktive z rednimi posvetovanji o vseh praktičnih problemih, ki bi se pojavili med njeno uporabo, še zlasti med uporabo člena 2, in o vseh drugih zadevah, pri katerih je koristna izmenjava izkušenj;

(b) dajanje mnenj na lastno pobudo ali mnenj, ki jih zahteva Komisija v zvezi z uporabo določb te direktive s strani držav članic;

(c) vzpostavljanje foruma za izmenjavo pogledov o tem, katerim zadevam je treba posvečati pozornost v poročilih, ki jih morajo države članice oddajati v skladu s členom 4(3), o obsegu posameznih študij iz člena 25a, o vrednotenju ponudb zanje ter o študiji sami;

(d) razpravljanje o izidu rednih posvetovanj, ki jih ima Komisija s predstavniki televizijskih organizacij, producentov, potrošnikov, proizvajalcev, izvajalcev storitev in sindikatov ter umetniških ustvarjalcev v širšem smislu;

(e) omogočanje izmenjave informacij med državami članicami in Komisijo o stanju in spremembah regulative na področju storitev razširjanja televizijskih programov, pri čemer se upoštevajo avdiovizualna politika Skupnosti in relevantna dogajanja na tehničnem področju;

(f) preučevanje vsakega pojava, ki se pojavi znotraj sektorja in za katerega se zdi, da bi bilo o njem koristno izmenjati stališča.";

32. Vstavi se naslednji člen:

"Člen 25a

Kakor določa člen 4(4), bo pred 30. junijem 2002 izvedeno nadaljnje ocenjevanje. V njem se bo upoštevalo neodvisno študijo o vplivih, ki jih imajo zadevni ukrepi na ravni Skupnosti in na nacionalni ravni.";

33. Člen 26 se nadomesti:

"Člen 26

Komisija najpozneje 31. decembra 2000 in za tem vsaki dve leti poda Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o uporabi te tako spremenjene direktive in da po potrebi predloge za njeno prilagajanje dogajanjem na področju razširjanja televizijskih programov, zlasti v luči najnovejših tehnoloških dosežkov."

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 1998. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se ob sprejemu teh predpisov sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourggu, dne 30. junija 1997

Za Parlament
Predsednik
J. M. GIL-ROBLES

Za Svet
Predsednik
A. NUIS